

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de Radboud Universiteit Nijmegen doet hierbij uitspraak inzake het beroep van:

.....

appellante

tegen de beslissing van

de Examencommissie Psychologie

verweerster

I Ontstaan en loop van het geding

Bij schrijven gedateerd 27 maart 2012 heeft appellante beroep ingesteld bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: het College) tegen de beslissing van verweerster van 21 februari 2012, inhoudende de beoordeling van de masterscriptie van appellante.

Het beroepschrift is door het College bij brief van 27 april 2012 doorgezonden met het verzoek om appellante uit te nodigen voor een gesprek om te bezien of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn. Bij brief d.d. 28 mei 2012 heeft verweerster het College bericht dat een minnelijke schikking inzake het beroep niet mogelijk is gebleken en heeft aan het College een verweerschrift doen toekomen.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het College op 4 juli 2012 alwaar appellante in persoon is verschenen. Namens verweerster is verschenen de voorzitter van de Examencommissie,

.....

II Het geschil

Bij de beoordeling van het geschil gaat het College uit van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting.

Het standpunt van appellante, zoals in de stukken neergelegd en ter zitting verwoord, kan zakelijk als volgt worden samengevat.

Appellante stelt zich niet te kunnen verenigen met de beslissing van verweerster ten aanzien van de beoordeling van haar masterscriptie met het cijfer 7. Zij voert daartoe het volgende aan.

In het kader van de master Arbeids-, Organisatie- en Gezondheidspsychologie dient de student een afsluitingstraject in de vorm van een stage te doorlopen en een hieraan gerelateerde masterscriptie te schrijven. Dit traject is geplaatst binnen de tweede helft van het studiejaar en weegt in overeenstemming met de tijdsinvestering 30 studiepunten. Het uiteindelijke cijfer van het traject wordt samengesteld uit het gemiddelde van de beoordelingen van de masterscriptie op 12 criteria. Daarnaast mag het cijfer met een half punt positief of negatief afwijken, gegrond op het proces van de begeleiding. Hierbij komt ook een referentie van de externe stagebegeleider in aanmerking. Een randvoorwaarde is het bereiken van een 'voldoende' voor wat betreft een mondelinge presentatie over het onderzoek.

Appellante is door ..... begeleid. De tweede beoordeling werd gedaan door ..... Zij gaven aan om onafhankelijk van elkaar tot eenzelfde beoordeling te zijn gekomen, te weten een 7. Dit resultaat zorgt ervoor dat appellante niet aan de voorwaarde kan voldoen wat betreft het *judicium cum laude*. Om meer inzicht in de redenen voor dit oordeel te verkrijgen heeft appellante verzocht om een

feedbackgesprek. Dit gesprek bevestigde appellante in haar eerste indruk, te weten dat de beoordeling onvoldoende draagkrachtig gemotiveerd zou zijn. Appellante zet in haar beroepschrift uiteen waarom naar haar mening ten onrechte te lage cijfers zijn gegeven bij de genoemde 12 criteria.

Daarnaast maakt appellante bezwaar tegen het begeleidingsproces. Zij stelt dat de manier van begeleiden niet in overeenstemming is geweest met de *Omgangsregels Faculteit Sociale Wetenschappen* zoals vervat in bijlage 4 van de Onderwijs- en examensregeling masteropleiding psychologie 2010-2011. Ook stelt zij dat er bij haar begeleider sprake is geweest van vooringenomenheid. Zo stelt appellante een gebrek aan vertrouwen te hebben ervaren in haar communicatie met de begeleider. Appellante stelt dat de manier van begeleiden zich meer op het eenzijdig verantwoordelijk maken van de student richtte, zodat een gevoel van incompetentie tot stand kwam, dan op het samen verantwoordelijk zijn voor het goed verlopen van het leerproces.

Ten aanzien van de gestelde vooringenomenheid brengt appellante naar voren dat haar begeleider zelf bevooroordeeld zou kunnen zijn. Zo heeft de begeleider appellante op meerdere momenten in het begeleidingsproces geïnformeerd dat zij geen 8 als cijfer zou kunnen krijgen. Dit kwam op appellante over als een soort waarschuwing. Deze opmerking zou impliceren dat de tweede beoordelaar geen impact meer zou hebben op het cijfer. Appellante stelt het oordeel van de begeleider als een persoonlijk oordeel te hebben ervaren dat niet zozeer zag op het geleverde product. Zij heeft dit als niet professioneel gedrag ervaren. Ook de tweede beoordelaar zou naar de mening van appellante bevooroordeeld kunnen zijn. .... was al eerder in het proces betrokken. Ook gaf hij aan begin van het schrijfproces van de scriptie al aan, dat de scriptie op dat moment maar potentieel voor een 'krappe 6' zou kunnen krijgen. In dit geval beoordeelde de tweede beoordelaar dus niet alleen het product, maar maakte tevens deel uit van het proces.

Appellante verzoekt het College het beroep gegrond te verklaren en verweerster op te dragen de beoordeling van haar scriptie te heroverwegen.

Het standpunt van verweerster zoals vervat in de stukken en ter zitting nader uiteengezet, kan zakelijk als volgt worden weergegeven.

Verweerster stelt dat er geen reden is om de beoordeling van de scriptie te herzien. Allereerst heeft verweerster vastgesteld dat de beoordelingsprocedure zeer zorgvuldig en geheel volgens de regels is uitgevoerd. De scriptie is onafhankelijk door twee daartoe gekwalificeerde docenten van de opleiding (..... als begeleidend docent en ..... als tweede beoordelaar) beoordeeld. De tweede beoordelaar is, zoals voorgeschreven, aangewezen door de opleiding; de student heeft op deze keuze geen invloed en hoeft ook niet tevoren van de keuze op de hoogte te worden gebracht. Dat ..... in een eerdere fase enkele adviezen heeft gegeven ten aanzien van de scriptie is in de ogen van de commissie onvoldoende reden om aan te nemen dat hij bevooroordeeld zou zijn, zoals appellante suggereert. De scriptie is volgens de regels door beide docenten onafhankelijk van elkaar aan de hand van een beoordelingsformulier op 12 punten beoordeeld, steeds met een cijfer 1-10. Op basis van de cijfers op beide formulieren is vervolgens het definitieve beoordelingsformulier ingevuld (met 12 deelcijfers en het eindcijfer 7) dat in het dossier van de student wordt opgenomen en dient als uitgangspunt bij nabespreking met de student. Bij inspectie van de formulieren blijkt dat de oordelen van beide beoordelaars op alle 12 punten zeer sterk met elkaar overeenkomen; het verschil is nergens meer dan een punt (en dit dan nog slechts op 2 van de 12 criteria) en er is ook geen sprake van een consistent hogere of lagere scoring door een van beide beoordelaars. Na middeling over de 12 deelcijfers komen de beoordelaars in hun eigen beoordeling uit op een eindcijfer van 6.79 respectievelijk 7.04, in beide gevallen afgerond tot een 7. Er is dus sprake van een "echte" 7, en dus niet van enige twijfel tussen een 7 of hoger cijfer. Puur hypothetisch gesteld: zelfs wanneer de beoordeling op enkele van de 12 criteria met een punt zou worden verhoogd zou dit nog niet resulteren in een eindcijfer 8.

Verweerster stelt voorts dat een gegeven dat het toekennen van een 7 voor de scriptie ondersteunt

het feit is dat appellante bij het schrijven van haar scriptie relatief veel begeleiding en ondersteuning heeft gehad en daarnaast ook de deadline voor indiening van de scriptie aanzienlijk heeft overschreden. Appellante heeft van haar scriptiebegeleider 55 uren aan begeleidingstijd ontvangen. Dit is een significante overschrijding van het aantal begeleidingsuren waar studenten normaal gesproken recht op hebben binnen de mastervariant Arbeid, Organisatie en Gezondheid; voor het masterproject staat een officiële maximum begeleidingstijd van 30 uur. Daardoor heeft appellante substantieel meer feedback ontvangen in vergelijking met andere scriptanten. Deze uren zijn door de docent bijgehouden en formeel geregistreerd in een document - dit is een standaardprocedure bij de master AOG. Daarnaast heeft appellante in de eindfase van de scriptie als extra service nog een extra begeleidingsgesprek gehad met ..... Ook bij het formuleren van het onderzoeksvoorstel, dat als basis dient voor de scriptie en formeel moet worden goedgekeurd voordat aan de scriptie kan worden begonnen, heeft appellante relatief veel ondersteuning gehad. Het onderzoeksvoorstel is in eerste instantie afgekeurd en de herziene versie is te laat door appellante ingeleverd. Ook de eindversie van de scriptie heeft zij ruim na de formele deadline ingediend. Eerst acht maanden na de formele deadline is de eindversie van de scriptie ingeleverd via Blackboard. In vergelijking met andere studenten heeft appellante daarnaast ook veel hulp gekregen van de Research Technische Ondersteuningsgroep RTOG en het Academisch Schrijfcentrum en ook gedurende een langere periode dan andere masterstudenten. De combinatie van de vele begeleidingstijd en ondersteuning die appellante heeft ontvangen met het niet halen van deadlines roept de vraag op of haar eigen inbreng hiermee niet marginaler is geworden dan verwacht mag worden bij het schrijven van een universitaire scriptie, en zeker voor honorering met een 8. Het is een algemene opvatting onder docenten - die gedeeld wordt door verweerster - dat honorering van een masterscriptie met een 8 naast een eindproduct van hoge kwaliteit ook een significante eigen bijdrage en een hoge mate van zelfwerkzaamheid van de student dient te reflecteren.

Ten slotte heeft appellante naar het oordeel van verweerster voldoende toelichting gehad op de eindbeoordeling van haar scriptie. Appellante heeft een feedbackgesprek gehad met ....., waarin deze haar op elk van de 12 beoordelingscriteria uitgebreid toelichting heeft gegeven. Aan het einde van het dit gesprek van 45 minuten heeft ..... aan appellante gevraagd of de toelichting voldoende duidelijk was en of er nog verdere vragen waren. Daarop heeft appellante aangegeven in het geheel niet tevreden te zijn over de cijfers voor de onderdelen en het eindcijfer, maar geen specifieke vragen tot verdere toelichting meer te hebben.

Ten aanzien van de gestelde klachten over het begeleidingsproces, in casu mogelijke vooringenomenheid van de beoordelaars en het feit dat appellante de begeleiding heeft ervaren als niet in overeenstemming met de omgangsregels voorgeschreven door de Faculteit Sociale Wetenschappen, merkt verweerster het volgende op. De stelling van appellante dat ..... tijdens het begeleidingsproces heeft geïnformeerd dat zij "geen 8 als cijfer zou kunnen krijgen", en dat daaruit vooringenomenheid zou blijken, betwist verweerster. .... ontkent dat zij dit zo heeft geformuleerd; zij zegt te hebben aangegeven dat de scriptie *op dat moment* nog niet voor een 8 in aanmerking zou komen. Het is totaal niet ongebruikelijk als een begeleider tijdens het begeleidingsproces - meestal op verzoek van de student - aangeeft welk niveau de scriptie op dat moment heeft. Dat ook ..... desgevraagd heeft aangegeven dat de scriptie op een bepaald moment maar potentieel een 'krappe 6' waard zou zijn is dus ook niet onterecht. Dergelijke extra tussentijdse feedback wordt door studenten tijdens het schrijfproces meestal als zeer nuttig ervaren.

Verweerster is van mening dat de beoordelingsprocedure zeer zorgvuldig en volgens de regels verlopen is, dat appellante relatief veel begeleiding en ondersteuning heeft gehad bij het schrijven van haar scriptie en bovendien de deadline voor indiening ver heeft overschreden en dat appellante daarnaast voldoende toelichting heeft gekregen op de eindbeoordeling.

Verweerster verzoekt het College het beroep ongegrond te verklaren.

III Overwegingen

Het College overweegt gelet op de gedingstukken en het verhandelde ter zitting als volgt.

In geding is de vraag of de beslissing van verweerster d.d. 27 maart 2012 in stand kan blijven.

Het College stelt voorop dat die beslissing tot de exclusieve bevoegdheid van de examiner, in dit geval de scriptiebegeleider, behoort. De beslissing van de examiner komt slechts voor vernietiging in aanmerking indien deze in strijd is met de bij of krachtens de Structuurregeling van de Radboud Universiteit Nijmegen geldende regels dan wel met de redelijkheid en billijkheid. Het College heeft bij laatstgenoemde toetsing slechts een marginaal toetsende taak.

Naar het oordeel van het College heeft appellante met de uitgebreide uiteenzetting over waarom de beoordeling van haar masterscriptie met het cijfer 7 in haar ogen te mager zou zijn, op geen enkele wijze onderbouwd waarom de beoordeling van haar scriptie niet deugdelijk zou zijn. Zij heeft enkel haar persoonlijke mening naar voren gebracht en haar argumenten niet voorzien van enige concrete onderbouwing of objectieve gegevens die aannemelijk zouden kunnen maken dat de beoordeling van haar scriptie in strijd is met de redelijkheid en billijkheid. Voorts is de procedure om tot de beoordeling te komen naar het oordeel van het College zorgvuldig geweest. De beoordeling conform de opgestelde toetsstandaard van 12 beoordelingspunten getuigt van het hanteren van zorgvuldige en objectieve toetsingscriteria. Het inschakelen van een tweede beoordelaar versterkt bovendien de objectieve beoordeling en neutraliseert vermeende subjectieve elementen. Voorts heeft verweerster de argumenten van appellante in de mondelinge toelichting van het cijfer aan appellante en in het verweerschrift genoegzaam weerlegd. Evenmin is gebleken van een discrepantie tussen de uitlatingen van de scriptiebegeleider tijdens de begeleiding en de uiteindelijke beoordeling. De validiteit van het toegekende cijfer wordt daarnaast bekrachtigd door het feit dat de scriptiebegeleider en de tweede beoordelaar tot nagenoeg dezelfde beoordeling van alle 12 punten komen.

Ook overigens is het College niet gebleken dat de beoordeling van de masterscriptie van appellante op onjuiste gronden tot stand zou zijn gekomen. De gestelde vooringenomenheid van de docenten is naar het oordeel van het College onvoldoende onderbouwd. Dat de begeleider tijdens tussentijdse beoordelingen heeft gezegd dat de scriptie nog geen acht waard was, is geenszins op te vatten als een teken van vooringenomenheid of als een eindoordeel, maar van een constatering van het niveau van een scriptie in wording op een bepaald moment. Daarmee heeft de begeleider appellant juist de gelegenheid gegeven om te trachten haar ambitie te realiseren om een acht voor haar scriptie te halen. Voorts is onbetwist dat appellante bijna twee keer zoveel uren begeleidingstijd heeft ontvangen dan normaal, heeft zij veel ondersteuning gehad en heeft intensief is begeleid en heeft zij haar eindschrijft eerst acht maanden na de formele deadline ingeleverd.

Gelet op de zorgvuldige procedure, de niet betwiste intensieve begeleiding en de eensluidendheid van het oordeel van de twee beoordelaars, concludeert het College dat verweerster in redelijkheid tot haar beslissing heeft kunnen komen zodat deze in stand kan blijven.

Het vorenstaande in overweging genomen is het College van oordeel dat het beroep van appellante ongegrond is.

IV Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep **ongegrond**, aldus vastgesteld te Nijmegen op 4 juli 2012.